TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. birželio 21 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Reglamentas (EB) Nr. 562/2006 — Taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksas (Šengeno sienų kodeksas) — 20 ir 21 straipsniai — Vidaus sienų kirtimas — Patikrinimai teritorijoje — Nacionalinės teisės aktai, leidžiantys atlikti patikrinimus 30 km ruože prie valstybių, kurios yra Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo šalys, bendros sienos, siekiant nustatyti tikrinamų asmenų tapatybę — Galimybė atlikti patikrinimą neatsižvelgiant į atitinkamo asmens elgesį ar ypatingų aplinkybių buvimą — Nacionalinės teisės aktai, leidžiantys taikyti tam tikras asmenų kontrolės priemones geležinkelio stotyse“

Byloje C-9/16

dėl *Amtsgericht Kehl* (Kėlio apylinkės teismas, Vokietija) 2015 m. gruodžio 21 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2016 m. sausio 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

A,

dalyvaujant

Staatsanwaltschaft Offenburg,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai E. Regan (pranešėjas), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ir S. Rodin,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. lapkričio 17 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Möller,

— Čekijos vyriausybės, atstovaujamos J. Vláčil ir M. Smolek,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos T. Papadopoulou,

— Šveicarijos vyriausybės, atstovaujamos R. Balzaretti,

* Proceso kalba: vokiečių.

— Europos Komisijos, atstovaujamos C. Cattabriga ir M. G. Wils,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 67 straipsnio 2 dalies ir 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 105, 2006, p. 1), iš dalies pakeisto 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 610/2013 (OL L 182, 2013, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 562/2006), 20 ir 21 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą, iškeltą Vokietijos piliečiui A, įtariamam padarius Vokietijos teisės aktuose dėl narkotinių medžiagų numatytas nusikalstamas veikas ir pasipriešinus viešuosius įgaliojimus vykdantiems pareigūnams.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Pagal prie Lisabonos sutarties pridėto Protokolo (Nr. 19) dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* (OL C 83, 2010, p. 290) preambulę:

„Aukštosios susitariančios šalys,

pažymėdamos, kad susitarimai, kuriuos 1985 m. birželio 14 d. ir 1990 m. birželio 19 d. Šengene pasirašė kai kurios Europos Sąjungos valstybės narės, dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, taip pat susiję susitarimai bei taisyklės, priimti remiantis šiais susitarimais, 1997 m. spalio 2 d. Amsterdamo sutartimi buvo integruoti į Europos Sąjungos sistemą,

norėdamos išlaikyti tokią Šengeno *acquis*, kokia buvo plėtojama įsigaliojus Amsterdamo sutarčiai, ir plėtoti šią *acquis*, siekiant prisidėti įgyvendinant tikslą, kuriuo Sąjungos piliečiams siūloma vidaus sienų neturinti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė,

<…>

susitarė dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo.“

4 Šio protokolo 2 straipsnyje nustatyta:

„Šengeno *acquis* taikoma 1 straipsnyje nurodytoms valstybėms narėms, nepažeidžiant 2003 m. balandžio 16 d. Stojimo akto 3 straipsnio ir 2005 m. balandžio 25 d. Stojimo akto 4 straipsnio. Taryba pakeis Šengeno susitarimais įsteigtą Vykdomąjį komitetą.“

5 *Acquis* dalis, be kita ko, yra 1990 m. birželio 19 d. Šengene (Liuksemburgas) pasirašyta Konvencija dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo (OL L 239, 2000, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 2 t., p. 9, toliau – KŠSĮ), kurios 2 straipsnis susijęs su vidaus sienų kirtimu.

6 Remiantis KŠSĮ 2 straipsnio 1–3 dalimis:

„1. Vidaus sienas galima kirsti bet kuriame punkte, ir jas kertantys asmenys netikrinami.

2. Tačiau tais atvejais, kai tai reikalinga dėl viešosios tvarkos ar nacionalinio saugumo, Susitariančioji Šalis, pasikonsultavusi su kitomis Susitariančiosiomis Šalimis, gali nuspręsti, kad tam tikrą ribotą laiką, atsižvelgiant į situaciją, prie vidaus sienų bus atliekama atitinkamos šalies pasienio kontrolė. Jei dėl viešosios tvarkos ar nacionalinio saugumo reikia veikti nedelsiant, atitinkama Susitariančioji Šalis imasi reikiamų priemonių ir apie tai kiek galima anksčiau praneša kitoms Susitariančiosioms Šalims.

3. Asmenų tikrinimo prie vidaus sienų panaikinimas neturi įtakos nei 22 straipsnio nuostatoms, nei policijos įgaliojimams, kuriais visoje Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal jos įstatymus naudojasi kompetentingos institucijos, nei reikalavimui turėti, nešioti su savimi ir pateikti tos Susitariančiosios Šalies įstatymų nustatytus leidimus bei dokumentus.“

7 Nuo 2006 m. spalio 13 d. KŠSĮ 2 straipsnis panaikintas Reglamento Nr. 562/2006 39 straipsnio 1 dalimi.

8 Pagal šio reglamento 2 straipsnio 9–11 punktus:

„Šio reglamento tikslais taikomos šios sąvokos:

<…>

9) „sienų kontrolė“ – pagal šį reglamentą ir siekiant šio reglamento tikslų su sienomis susijusi veikla išimtinai esant ketinimui kirsti sieną arba įvykus tokiam kirtimui, neatsižvelgiant į jokias kitas aplinkybes, kuri apima patikrinimus kertant sieną ir sienos stebėjimą;

10) „patikrinimai kertant sieną“ – sienos perėjimo punktuose atliekami patikrinimai, skirti užtikrinti, kad asmenims, įskaitant jų transporto priemones ir jų turimus daiktus, būtų leidžiama atvykti į valstybių narių teritoriją arba iš jos išvykti;

11) „sienų stebėjimas“ – sienų stebėjimas tarp sienos perėjimo punktų ribų ir sienos perėjimo punktų stebėjimas ne nustatytomis jų darbo valandomis, kad būtų užkirstas kelias asmenims išvengti patikrinimų kertant sieną.“

9 Reglamento Nr. 562/2006 20 straipsnyje „Vidaus sienų kirtimas“ nustatyta:

„Vidaus sienas galima kirsti bet kurioje vietoje, ir jas kertantys asmenys, nepaisant jų pilietybės, kertant sieną netikrinami.“

10 Šio reglamento 21 straipsnyje „Patikrinimas teritorijoje“ numatyta:

Kontrolės kertant vidaus sienas panaikinimas neturi įtakos:

a) valstybių narių kompetentingų institucijų naudojimuisi policijos įgaliojimais pagal nacionalinę teisę, jei naudojimasis šiais įgaliojimais nėra lygiavertis patikrinimams kertant sieną; tai taip pat taikoma pasienio ruožuose. Kaip apibrėžta pirmajame sakinyje, visų pirma naudojimasis policijos įgaliojimais negali būti laikomas lygiaverčiu patikrinimams kertant sieną, kai policijos priemonės:
   i) nėra skirtos sienų kontrolei;
   ii) yra grindžiamos bendra policijos informacija ir patirtimi, susijusia su galimomis grėsmėmis visuomenės saugumui, ir jomis pirmiausia siekiama kovoti su tarpvalstybiniu nusikalstamumu;
   iii) yra parengtos ir vykdomos aiškiai skirtingai nuo sistemingų asmenų patikrinimų kertant išorės sienas;
   iv) vykdomos kaip patikrinimai vietoje;

<…>

c) valstybės narės galimybei teisės aktais nustatyti prievolę turėti ar nešiotis dokumentus;

d) valstybės narės galimybei teisės aktuose numatyti trečiosios šalies piliečių prievolę pranešti apie savo buvimą jos teritorijoje pagal [KŠSĮ] 22 straipsnio nuostatas.“

Vokietijos teisė

Federalinės policijos įstatymas

11 1994 m. spalio 19 d. Federalinės policijos įstatymo (*Gesetz über die Bundespolizei*, *BGBl*. 1994 I, p. 2978, toliau – *BPolG*) 1 skyrius „Funkcijos ir užduotys“ apima 2 straipsnį „Sienų apsauga“; jame nustatyta:

„1. Federalinė policija saugo federacijos teritoriją, vykdydama policinį sienų stebėjimą (sienų apsaugą), nebent federalinė žemė, valstybei pritarus, vykdo pasienio policijos funkcijas savo ištekliais.

2. Sienų apsauga apima:

1) policinį sienų stebėjimą;

2) policijos vykdomą judėjimo per sieną kontrolę, įskaitant
   a) dokumentų, leidžiančių kirsti sieną, ir teisės kirsti sieną patikrinimą;
   b) paiešką pasienyje;
   c) grėsmių prevenciją;

3) 30 km pločio pasienio ruože ir 50 km ruože nuo jūros sienos vykdomą grėsmių sienos saugumui prevenciją.

Federalinė vidaus reikalų ministerija, užtikrindama pasienio apsaugą, turi teisę, gavusi *Bundesrat* pritarimą, nutarimu išplėsti pirmo sakinio 3 punkte nurodytą ruožą nuo jūros sienos, jeigu to reikia sienoms stebėti Vokietijos pakrantės zonoje. Nutarime turi būti tiksliai nubrėžta išplėstą pasienio ruožą ribojanti linija. Ši linija negali viršyti 80 km pločio ruožo nuo jūros sienos.

3. 1 dalyje nurodytas pritarimas turi būti įtvirtintas Federalinė vidaus reikalų ministerijos ir atitinkamos federalinės žemės raštu sudarytame susitarime ir paskelbtas *Bundesanzeiger* [Vokietijos oficialusis leidinys]. Susitarime turi būti reglamentuota federalinės ir žemės policijos bendradarbiavimo tvarka.

4. Jeigu, valstybei pritarus, federalinės žemės policija vykdo 1 dalyje nurodytas funkcijas naudodama nuosavus išteklius, šių funkcijų vykdymui taikoma žemės policijai galiojanti teisė.“

12 To paties įstatymo 1 skyriaus 3 straipsnio „Geležinkelio policija“ 1 dalyje numatyta:

„Federalinių geležinkelių įrenginių teritorijoje federalinė policija vykdo grėsmių visuomenės saugumui ar viešajai tvarkai prevenciją, kai

1) kyla pavojus geležinkelio naudotojams, įrenginiams ar veikimui arba

2) grėsmė atsiranda naudojant traukinius ar geležinkelio įrenginius.“

13 Tame pačiame *BPolG* 1 skyriuje esančio 12 straipsnio „Nusikaltimus padariusių asmenų persekiojimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Federalinė policija vykdo policijos funkcijas baudžiamojo persekiojimo srityje (Baudžiamojo proceso kodekso 161 ir 163 straipsniai), esant įtarimui dėl nusikaltimo padarymo (Baudžiamojo kodekso 12 straipsnio 2 dalis), jeigu

1) nusikaltimas kelia grėsmę sienų apsaugai ar 2 straipsnyje numatytų užduočių vykdymui;

2) už nusikaltimą persekiojama pagal Paso įstatymą, Nuolatinio gyvenimo šalyje įstatymą ar Prieglobsčio įstatymą ir jis padarytas kertant sieną ar tiesiogiai susijęs su jos kirtimu;

3) nusikaltimu siekiama padėti kirsti sieną panaudojant apgaulę, grasinimą, smurtą ar kitą neteisėtą priemonę ir jis užfiksuotas vykdant judėjimo per sieną kontrolę;

4) jis leidžia pergabenti per sieną daiktą neturint administracinio leidimo, ir tai yra nusikaltimo sudėties elementas, jeigu įstatymu arba jo pagrindu federalinei policijai pavesta vykdyti gabenimo draudimo kontrolę;

<…>“

14 *BPolG* 2 skyriaus „Įgaliojimai“ 2 skirsnio 1 dalis apima 22 straipsnį „Apklausa ir pareiga teikti informaciją“, jo 1 ir 1a dalyse nustatyta:

„1. Federalinė policija gali apklausti asmenį, jei aplinkybės leidžia daryti prielaidą, kad jis gali suteikti informacijos, svarbios vykdant federalinei policijai pavestas funkcijas. Apklausos tikslais asmuo gali būti sulaikytas. Policijai pareikalavus, asmuo privalo pateikti patikrai turimus tapatybės dokumentus.

1a. Kad užkirstų kelią ar sustabdytų neteisėtą patekimą į Vokietijos Federacinės Respublikos teritoriją, federalinė policija gali traukiniuose ir Federalinių geležinkelių įrenginiuose (3 straipsnis), jei, remiantis faktiniais duomenimis ar pasienio policijos patirtimi, jai kyla pagrįstų įtarimų, kad šiais įrenginiais bus naudojamasi siekiant neteisėtai patekti, taip pat oro susisiekimui naudojamuose įrenginiuose ir tarptautinio civilinio oro uosto patalpose (4 straipsnis) trumpam sulaikyti ir apklausti bet kurį asmenį ir pareikalauti pateikti patikrai jo turimus tapatybės dokumentus ar sienai kirsti būtinus dokumentus bei apžiūrėti jo turimus daiktus.“

15 To paties įstatymo 2 skyriaus 2 skirsnio 1 dalyje yra 23 straipsnis „Tapatybės nustatymas ir dokumentu tikrinimas“, jo 1 ir 3 dalys suformuluotos taip:

„1. Federalinė policija gali nustatyti asmens tapatybę:

1) kad užkirstų kelią pavojui;

2) atlikdama judėjimo per sieną kontrolę;

3) iki 30 km pločio pasienio ruože, kad užkirstų kelią ar sustabdytų bet kokį neteisėtą patekimą į Federacijos teritoriją arba užkirstų kelią nusikaltimams, nurodytiems 12 straipsnio 1 dalies 1–4 punktuose;

4) jei asmuo yra federalinės policijos patalpose (1 straipsnio 3 dalis), Federalinių geležinkelių įrenginiuose ar patalpose (3 straipsnis), oro susisiekimui naudojamuose oro uosto įrenginiuose ar patalpose (4 straipsnis), konstitucinės valdžios organo ar federalinės ministerijos būstinėje (5 straipsnis), sienos kirtimo punkte (61 straipsnis) arba šalia nurodytų objektų ir aplinkybės leidžia daryti prielaidą, kad juose gali būti padaryta nusikaltimų, sukelsiančių tiesioginį pavojų šiuose objektuose ar šalia jų esantiems asmenims arba patiems šiems objektams, ir tapatybės kontrolė būtina dėl iškilusio pavojaus ar su asmeniu susijusių veiksnių; arba

5) siekdama apsaugoti privačių asmenų teises;

<…>

3. Federalinė policija gali imtis tapatybei nustatyti būtinų priemonių. Ji turi teisę, be kita ko, sulaikyti asmenį, apklausti dėl jo tapatybės ir pareikalauti pateikti patikrai tapatybės dokumentus. Atlikdama judėjimo per sieną kontrolę federalinė policija taip pat turi teisę reikalauti, kad konkretus asmuo pateiktų dokumentus, leidžiančius kirsti sieną. Asmuo gali būti sulaikytas ir pristatytas į policijos nuovadą, jeigu jo tapatybės ar teisės kirsti sieną neįmanoma nustatyti kitaip arba nustatant kyla didelių sunkumų. Ketvirtajame sakinyje nurodytomis sąlygomis galima atlikti tikrinamojo asmens apžiūrą ir jo vežamų daiktų patikrinimą, siekiant surasti tapatybę patvirtinančius įrodymus.

<…>“

Baudžiamasis kodeksas

16 Remiantis Baudžiamojo kodekso (*Strafgesetzbuch*, *BGBl* 1998 I, p. 3322) 113 straipsnio 1 dalimi, asmuo, kuris, panaudodamas ar grasindamas tuoj pat panaudoti fizinį smurtą, pasipriešino arba fiziškai užpuolė pareigūną ar karį, turintį vykdyti įstatymus, nutarimus, teismo sprendimus, nutartis ar įsakymus, šiam vykdant tarnybos pareigas, baudžiamas laisvės atėmimu iki trejų metų arba pinigine bauda.

17 Pagal 113 straipsnio 3 dalį už nurodytą veiką nėra baudžiama, jeigu vykdant tarnybos pareigas atlikti veiksmai buvo neteisėti.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

18 2014 m. balandžio 1 d. A pėsčiomis iš Strasbūro (Prancūzija) Europos tiltu atvyko į Kėlį (Vokietija) ir nuėjo tiesiai į už maždaug 500 m esančią *Deutsche Bahn AG* geležinkelio stotį.

19 Šiuos A veiksmus stebėjo aikštėje prie geležinkelio stoties budėję du federalinės policijos pareigūnai. Remdamiesi *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punktu, jie nusprendė patikrinti A tapatybę.

20 Kadangi A atsisakė paklusti ir panaudojo prievartą, jis buvo apkaltintas pasipriešinimu viešuosius įgaliojimus vykdantiems pareigūnams, t. y. Baudžiamojo kodekso 113 straipsnio 1 dalyje numatyto nusikaltimo padarymu.

21 *Amtsgericht Kehl* (Kėlio apylinkės teismas, Vokietija) nusprendė, kad pasipriešinimas viešuosius įgaliojimus vykdantiems pareigūnams buvo įrodytas ir kad A turėjo būti nubaustas, nes policijos pareigūnų vykdant tarnybos pareigas atlikti veiksmai buvo teisėti. Šio teismo nuomone, atsižvelgiant į *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punktą ar 22 straipsnio 1a dalį, federalinės policijos pareigūnai turėjo teisę tikrinti A tapatybę.

22 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kilo abejonių dėl šių nuostatų suderinamumo su Sąjungos teise, kuri turi viršenybę. Šiuo klausimu jis remiasi 2010 m. birželio 22 d. Sprendimu *Melki ir Abdeli* (C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363). Anot šio teismo, jeigu jo abejonės pasirodytų esančios pagrįstos, A mėginimas prievarta išvengti tapatybės nustatymo nebūtų baudžiamas pagal Baudžiamojo kodekso 113 straipsnį.

23 Šiomis aplinkybėmis *Amtsgericht Kehl* (Kėlio apylinkės teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar SESV 67 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 562/2006 <…> 20 ir 21 straipsniai arba kitos <…> Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos, siekiant užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į atitinkamos valstybės narės teritoriją arba užkirsti kelią konkretiems nusikaltimams, keliantiems pavojų sienų saugumui arba trukdantiems užtikrinti sienų apsaugą, arba susijusiems su sienos kirtimu, valstybės narės policijos pareigūnai įgaliojami tos valstybės narės ir valstybių, kurios yra [KŠSĮ] šalys, pasienio 30 km ruože nustatyti kiekvieno asmens tapatybę, neatsižvelgiant į jo elgesį ar ypatingų aplinkybių buvimą, tačiau neatnaujinant atitinkamos vidaus sienos laikinos kontrolės pagal [Reglamento Nr. 562/2006] 23 ir paskesnius straipsnius?

2. Ar SESV 67 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 562/2006 <…> 20 ir 21 straipsniai arba kitos <…> Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos, siekiant užkirsti kelią arba sustabdyti neteisėtą patekimą į atitinkamos valstybės narės teritoriją, valstybės narės policijos pareigūnai įgaliojami traukiniuose ir tos valstybės narės geležinkelio įrenginiuose trumpam sulaikyti kiekvieną asmenį, jį apklausti ir reikalauti pateikti patikrai turimus asmens tapatybės dokumentus ar sienos kirtimo dokumentus, taip pat apžiūrėti asmens vežamus daiktus, jeigu remiantis faktiniais duomenimis ar pasienio policijos patirtimi kyla įtarimų, kad šie traukiniai arba geležinkelio įrenginiai naudojami neteisėtai patekti į teritoriją, kai atvykstama iš valstybės, kuri yra [KŠSĮ] šalis, tačiau neatnaujinant atitinkamos vidaus sienos laikinos kontrolės pagal [Reglamento Nr. 562/2006] 23 ir paskesnius straipsnius?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtinumo

24 Vokietijos vyriausybė rėmėsi prejudicinių klausimų nepriimtinumu ir per teismo posėdį teigė, kad net jei Teisingumo Teismas teigiamai atsakytų į pateiktus klausimus ir dėl to pagrindinėje byloje nagrinėjamas patikrinimas būtų pripažintas prieštaraujančiu Reglamento Nr. 562/2006 20 ir 21 straipsniams, šis atsakymas neturėtų reikšmės Vokietijos policijos veiksmų teisėtumui. Todėl, anot šios vyriausybės, pateikti klausimai nėra svarbūs.

25 Šiuo klausimu pažymėtina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo prašyme nurodė, jog atsakymai į pateiktus klausimus jam reikalingi, kad galėtų nuspręsti, ar pagal pagrindinėje byloje taikomą nacionalinės teisės nuostatą, t. y. Baudžiamojo kodekso 113 straipsnio 1 dalį, įtariamasis baustinas už pasipriešinimą viešuosius įgaliojimus vykdantiems pareigūnams. Šis teismas remiasi nacionalinės teisės aiškinimu, pagal kurį tuo atveju, jei nagrinėjama tapatybės kontrolė būtų atlikta be teisinio pagrindo, nes nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis rėmėsi viešuosius įgaliojimus

vykdę pareigūnai, būtų pripažintos prieštaraujančiomis Sąjungos teisei, įtariamojo nebūtų galima bausti už pasipriešinimą viešuosius įgaliojimus vykdantiems pareigūnams pagal Baudžiamojo kodekso 113 straipsnio 1 dalį.

26 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinos tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (be kita ko, žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Regie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 46 punktą; 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budejovicky Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 63 punktą ir 2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli* (C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 27 punktą).

27 Vadinasi, nagrinėjamu atveju, nepaisydamas Vokietijos teismo šiuo klausimu išsakytų abejonių, Teisingumo Teismas turi pripažinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytas faktines ir teisines aplinkybes nustatytomis. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, negalima atmesti galimybės, kad Teisingumo Teismo atsakymas į klausimus dėl SESV 67 straipsnio ir Reglamento Nr. 562/2006 20 ir 21 straipsnių išaiškinimo leis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui išspręsti ginčą pagrindinėje byloje.

28 Šiomis aplinkybėmis prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti pripažintas priimtinu.

Dėl pirmojo klausimo

29 Savo pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar SESV 67 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 562/2006 20 ir 21 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia nacionalinės teisės aktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, kuriais, siekiant užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į atitinkamos valstybės narės teritoriją ar buvimą joje arba užkirsti kelią konkretiems nusikaltimams, keliantiems pavojų sienų saugumui arba trukdantiems užtikrinti sienų apsaugą, arba susijusiems su sienos kirtimu, valstybės narės policijos pareigūnai įgaliojami tos valstybės narės ir valstybių, kurios yra KŠSĮ šalys, pasienio 30 km ruože nustatyti kiekvieno asmens tapatybę, neatsižvelgiant į jo elgesį ar ypatingų aplinkybių buvimą, tačiau neatnaujinant atitinkamos vidaus sienos laikinos kontrolės pagal Reglamento Nr. 562/2006 23–26 straipsnius.

30 Pirmiausia primintina, kad SESV 67 straipsnio, įtraukto į ESV sutarties V antraštinę dalį, susijusią su laisve, saugumu ir teisingumo erdve, 2 dalyje, numatyta, kad Sąjunga užtikrina, jog nebus asmenų kontrolės jiems kertant vidaus sienas. SESV 77 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta, kad Sąjunga kuria politiką, siekdama užtikrinti, kad nebūtų jokios asmenų, neatsižvelgiant į jų pilietybę, kontrolės jiems kertant vidaus sienas (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 48 punktas).

31 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 562/2006 1 konstatuojamosios dalies, kontrolės kertant vidaus sienas panaikinimas yra SESV 26 straipsnyje įtvirtinto Sąjungos tikslo sukurti vidaus sienų neturinčią erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas, sudėtinė dalis (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 49 punktas).

32 Šio reglamento 20 straipsnyje nustatyta, kad vidaus sienas galima kirsti bet kurioje vietoje, ir jas kertantys asmenys, nepaisant pilietybės, netikrinami. Pagal šio reglamento 2 straipsnio 10 punktą sąvoka „patikrinimai kertant sieną“ reiškia sienos perėjimo punktuose atliekamus patikrinimus, skirtus

užtikrinti, kad asmenims būtų leidžiama atvykti į valstybių narių teritoriją arba iš jos išvykti (2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli* (C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 67 punktas ir 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 51 punktas).

33 SESV 72 straipsnyje numatyta, kad ESV sutarties V antraštinė dalis neatleidžia valstybių narių nuo pareigos palaikyti viešąją tvarką ir užtikrinti vidaus saugumą (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 52 punktas).

34 Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punkte nustatyta, kad kontrolės kertant vidaus sienas panaikinimas neturi įtakos valstybių narių kompetentingų institucijų naudojimuisi policijos įgaliojimais pagal nacionalinę teisę, jei naudojimasis šiais įgaliojimais nėra lygiavertis patikrinimams kertant sieną, ir kad tai irgi taikoma pasienio ruožuose (2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli* (C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 69 punktas ir 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 53 punktas).

35 Remiantis šios nuostatos antruoju sakiniu, naudojimasis policijos įgaliojimais negali būti laikomas lygiaverčiu patikrinimams kertant sieną, kai policijos priemonės nėra skirtos sienų kontrolei, yra grindžiamos bendra policijos informacija ir patirtimi, susijusia su galimomis grėsmėmis visuomenės saugumui, jomis pirmiausia siekiama kovoti su tarpvalstybiniu nusikalstamumu, jos parengtos ir vykdomos aiškiai skirtingai nuo sistemingų asmenų patikrinimų kertant išorės sienas ir vykdomos kaip patikrinimai vietoje (2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli* (C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 70 punktas ir 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 54 punktas).

36 Be to, pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio c punktą kontrolės kertant vidaus sienas panaikinimas neturi įtakos valstybės narės galimybei nacionalinėje teisėje nustatyti pareigą turėti ir nešiotis kelionės ir tapatybės dokumentus (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

37 Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teisės, visų pirma Reglamento Nr. 562/2006 20 ir 21 straipsnių, paisymas turėtų būti užtikrintas priimant ir įgyvendinant teisės aktus, pagal kuriuos būtų užtikrinama, jog praktinis naudojimasis įgaliojimais vykdyti tapatybės patikrinimus savo poveikiu nebūtų lygiavertis patikrinimams kertant sieną (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 68 punktą).

38 Kalbant konkrečiai, pažymėtina, kad, esant patikrinimams kertant sieną lygiaverčio poveikio požymių, šių patikrinimų atitiktis Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punktui turėtų būti užtikrinta patikslinimais ir apribojimais, taikomais praktiniam naudojimuisi valstybių narių policijos įgaliojimais ir leidžiančiais išvengti tokio lygiaverčio poveikio (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

39 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nacionalinės teisės nuostatose, suteikiančiose policijos institucijoms įgaliojimus tikrinti asmenų tapatybę, kurie, pirma, apribojami valstybės narės ir kitų valstybių narių pasienio ruožu ir, antra, nepriklauso nuo tikrinamo asmens elgesio ir ypatingų aplinkybių, patvirtinančių viešosios tvarkos pažeidimo grėsmę, turi būti, be kita ko, įtvirtintos šių institucijų turimos diskrecijos gairės taikant minėtus įgaliojimus praktiškai (2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli* (C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 74 punktas).

40 Teisingumo Teismas taip pat pabrėžė, jog kuo daugiau yra galimą lygiavertį poveikį, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punktą, patvirtinančių požymių, susijusių su pasienio ruože atliekamų patikrinimų tikslu, šių patikrinimų vykdymo teritorija, skirtingais tų patikrinimų ir kitoje atitinkamos valstybės narės teritorijos dalyje atliekamų patikrinimų pagrindais, tuo griežtesnius patikslinimus ir apribojimus valstybių narių vykdomam naudojimuisi policijos įgaliojimais pasienio ruože reikia numatyti ir tuo griežčiau jų laikytis, nenorint pakenkti

ESS 3 straipsnio 2 dalyje, SESV 26 straipsnio 2 dalyje ir 67 straipsnio 1 dalyje įtvirtintam ir Reglamento Nr. 562/2006 20 straipsnyje numatytam tikslui panaikinti vidaus sienų kontrolę (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 75 punktas).

41 Galiausiai būtini reikalavimai turėtų būti pakankamai tikslūs ir išsamūs, kad būtų galima patikrinti tiek tai, ar egzistuoja poreikis atlikti patikrinimą, tiek tai, kokių patikrinimo priemonių leidžiama imtis konkrečiu atveju (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 76 punktas).

42 Pirmiausia, dėl *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte, apie kurį kalbama prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmajame klausime, numatytų patikrinimų konstatuotina, kad šie patikrinimai vykdomi ne „prie sienos“ ir ne ją kertant, o nacionalinėje teritorijoje. Be to, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas patikrinimas buvo atliktas Kėlio miesto *Deutsche Bahn* stotyje, esančioje maždaug už 500 metrų nuo Vokietijos ir Prancūzijos sienos.

43 Vadinasi, minėti patikrinimai yra Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnyje numatyti patikrinimai valstybės narės teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli*, C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 68 punktą ir 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 56 punktą).

44 Antra, kiek tai susiję su tikslu, kurio siekiama Vokietijos teisės aktais, būtent *BpolG*, kurio 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatyti patikrinimai, iš Teisingumo Teismui pateiktos informacijos matyti, kad nacionalinis teismas pats turi patikrinti, ar šioje nuostatoje numatytais patikrinimais siekiami tikslai tam tikrais esminiais požymiais skiriasi nuo tikslų, siekiamų patikrinimais kertant sieną, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 562/2006 2 straipsnio 10 punktą.

45 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal pastarąją nuostatą sąvoka „patikrinimai kertant sieną“ reiškia sienos perėjimo punktuose atliekamus patikrinimus, skirtus užtikrinti, kad asmenims būtų leidžiama atvykti į valstybių narių teritoriją arba iš jos išvykti.

46 Vis dėlto *BpolG*, kurio 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytais asmens tapatybės patikrinimais siekiama ne tik išvengti ar sustabdyti neteisėtą patekimą į Vokietijos teritoriją, bet taip pat užkirsti kelią *BPolG* 12 straipsnio 1 dalies 1–4 punktuose numatytiems nusikaltimams. Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šioje nuostatoje nurodyti, be kita ko, nusikaltimai, keliantys pavojų sienų saugumui, tai pat nusikaltimai, padaryti kertant sieną ir pažeidžiantys Paso įstatymo, Nuolatinio gyvenimo šalyje įstatymo ar Prieglobsčio įstatymo nuostatas.

47 Aplinkybė, kad *BpolG*, kurio 23 straipsnio 1 dalies 3 punktu grindžiamais patikrinimais siekiama išvengti ar sustabdyti neteisėtą patekimą į Vokietijos Federacinės Respublikos teritoriją arba užkirsti kelią nusikaltimams, keliantiems pavojų sienų saugumui ar trukdantiems atlikti federalinės policijos užduotis, nors Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punkte toks tikslas aiškiai nenumatytas, nereiškia šio 21 straipsnio a punkto i papunkčiui prieštaraujančio tikslo, susijusio su patikrinimais kertant sieną, buvimo (pagal analogiją žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 64 punktą).

48 Viena vertus, Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punkte nenumatyta nei išsamaus sąlygų, kurias turi atitikti policijos priemonės, kad nebūtų laikomos turinčiomis patikrinimams kertant sieną lygiavertį poveikį, sąrašo, nei išsamaus tikslų, kurių galima siekti šiomis policijos priemonėmis, sąrašo. Tokį aiškinimą patvirtina Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punkto antrame sakinyje pavartoti žodžiai „visų pirma“ ir 21 straipsnio a punkto ii papunktyje pavartotas žodis „pirmiausia“ (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 65 punktas).

49 Kita vertus, nei SESV 79 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies c punktas, kuriuose numatyta, kad Sąjunga kuria bendrą imigracijos politiką, kuria, be kita ko, siekiama neteisėtos imigracijos ir gyvenimo šalyje neturint leidimo prevencijos, nei Reglamentas Nr. 562/2006 nepanaikina valstybių narių kompetencijos kovos su neteisėta imigracija ir neteisėtu buvimu šalyje srityje, net jei akivaizdu, kad jos savo teisės aktus šioje srityje turi pakeisti taip, kad būtų paisoma Sąjungos teisės (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Achughbabian*, C-329/11, EU:C:2011:807, 30 ir 33 punktus).

50 Iš tiesų Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a–d punktų ir SESV 72 straipsnio formuluotė patvirtina, kad patikrinimų kertant vidaus sienas panaikinimas nepakeitė valstybėms narėms tenkančios atsakomybės už viešosios tvarkos palaikymą ir vidaus saugumo užtikrinimą (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 66 punktas).

51 Darytina išvada, kad vien *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punktu siekiamas tikslas užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į Vokietijos teritoriją arba užkirsti kelią tam tikriems nusikaltimams savaime nereiškia, kad taikant šią nuostatą vykdomi patikrinimai turi patikrinimams kertant sieną lygiaverti poveikį, uždraustą pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punktą.

52 Trečia, dėl klausimo, ar naudojimasis įgaliojimais kontrolės srityje, nagrinėjamu atveju suteiktais pagal *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punktą, sukelia lygiavertį poveikį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punktą, primintina, kad vien aplinkybės, jog šių įgaliojimų teritorinė taikymo sritis neviršija pasienio ruožo ribų, nepakanka norint konstatuoti tokį poveikį. Iš tiesų pastarosios nuostatos pirmajame sakinyje aiškiai nurodytas valstybės narės kompetentingų institucijų naudojimasis policijos įgaliojimais pagal nacionalinę teisę taip pat pasienio ruožuose (pagal analogiją žr. 2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli*, C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 72 punktą ir 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 69 punktą).

53 Vis dėlto *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte įtvirtintiems patikrinimams, kiek tai susiję su jų taikymo teritorija, numatytos ypatingos taisyklės, skirtingai nuo kitų to paties 23 straipsnio nuostatų; šis ypatumas gali būti minėto lygiaverčio poveikio buvimo požymis (pagal analogiją žr. 2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli*, C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 72 punktą).

54 Šiuo klausimu iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte reglamentuojami patikrinimai grindžiami faktiniais duomenimis ar policijos patirtimi, kaip numatyta Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punkto ii papunktyje.

55 Taigi atrodo, kad minėti patikrinimai leidžiami neatsižvelgiant į atitinkamo asmens elgesį ir grėsmę viešajai tvarkai keliančių aplinkybių buvimą.

56 Be to, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos nematyti, kad *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatyti patikrinimai būtų atliekami laikantis Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punkto iii papunkčio, t. y. akivaizdžiai kitaip nei sistemiški asmenų patikrinimai, jiems kertant Sąjungos išorės sienas.

57 Kalbant konkrečiai, *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte nenumatyta pagal šią nuostatą suteiktų įgaliojimų patikslinimų ar apribojimų, susijusių, be kita ko, su remiantis šiuo teisiniu pagrindu galimų atlikti patikrinimų išsamumu ir dažnumu, turint tikslą išvengti, kad šių įgaliojimų įgyvendinimas ir praktinis naudojimasis jais nesukeltų patikrinimams kertant sieną lygiaverčio poveikio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punktą (pagal analogiją žr. 2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Melki ir Abdeli*, C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 73 punktą). Tačiau atsakyti į šį klausimą turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris vienintelis turi jurisdikciją vertinti faktines bylos aplinkybes.

58 Taigi matyti, kad, taikant *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punktą, patikrinimai gali būti atliekami 30 km pločio pasienio ruože, ir šioje nuostatoje nenumatyti jokie patikslinimai ar ribojimai šiuo klausimu.

59 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad pagal *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punktą suteikti įgaliojimai turi būti sureglamentuoti taip, kad atitiktų šio sprendimo 38–41 punktuose išdėstytus reikalavimus. Iš tiesų nacionalinės teisės aktuose nesant tokių patikslinimų ir apribojimų, kurie patys būtų pakankamai tikslūs ir detalūs, skirtų apibrėžti patikrinimų išsamumui, dažnumui ir atrankumui, negalima atmesti galimybės, kad praktinis naudojimasis pagal Vokietijos teisę suteiktais policijos įgaliojimais sukels patikrinimams kertant sieną lygiavertį poveikį, pažeidžiant Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punktą.

60 Ketvirta, šiuo klausimu Vokietijos vyriausybė teigia, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės aktų nuostatas papildo kitos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai *BPolG* 15 straipsnis, kuriame numatyta, kad policijos taikomoms priemonėms galioja proporcingumo principas, administracinis nutarimas – vadinamasis „BRAS 120“ – ir administracinis dekretas. Anot šios vyriausybės, šios nuostatos papildo pagal *BPolG* atliekamų patikrinimų teisinį reglamentavimą ir pakankamai užtikrina, kad praktinis naudojimasis policijos įgaliojimais tikrinti asmenų tapatybę nesukeltų patikrinimams kertant sieną lygiaverčio poveikio.

61 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris vienintelis turi jurisdikciją vertinti šias faktines aplinkybes, turi, pirma, nustatyti, ar šios nuostatos galiojo klostantis pagrindinės bylos aplinkybėms, ir, antra, patikrinti, ar šiomis nuostatomis pagal *BPolG* atliekami patikrinimai reglamentuojami taip, kaip reikalaujama Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, siekiant išvengti šių patikrinimų pripažinimo turinčiais patikrinimams kertant sieną lygiavertį poveikį.

62 Jei nacionalinės teisės aktuose tokio reglamentavimo nėra, nebus galima pripažinti, kad, pirma, minėti patikrinimai atliekami atrankiniu būdu, taigi ne sistemiškai, kaip patikrinimai kertant sieną, ir, antra, jie yra policijos priemonės, taikomos remiantis vietoje atliktais patikrinimais, kaip reikalaujama pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punkto iii ir iv papunkčius.

63 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: SESV 67 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 562/2006 20 ir 21 straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys nacionalinės teisės aktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, pagal kuriuos, siekiant užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į atitinkamos valstybės narės teritoriją ar buvimą joje arba užkirsti kelią konkretiems nusikaltimams, keliantiems pavojų sienų saugumui, valstybės narės policijos pareigūnai įgaliojami tos valstybės narės ir kitų valstybių, kurios yra KŠSĮ šalys, pasienio 30 km ruože nustatyti kiekvieno asmens tapatybę, neatsižvelgiant į jo elgesį ar ypatingų aplinkybių buvimą, nebent šiuose aktuose numatytas šių įgaliojimų reglamentavimas, būtinas siekiant užtikrinti, kad praktinis naudojimasis jais nesukeltų patikrinimams kertant sieną lygiaverčio poveikio, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl antrojo klausimo

64 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar SESV 67 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 562/2006 20 ir 21 straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys nacionalinės teisės aktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, pagal kuriuos, siekiant užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į atitinkamos valstybės narės teritoriją, valstybės narės policijos pareigūnai įgaliojami traukiniuose ir tos valstybės narės geležinkelio įrenginiuose tikrinti kiekvieno asmens tapatybę ar sienos kirtimo dokumentus, taip pat šiuo tikslu trumpam sulaikyti ir apklausti kiekvieną asmenį, jeigu remiantis svarbia informacija ar pasienio policijos patirtimi kyla įtarimų, kad šie traukiniai arba geležinkelio įrenginiai naudojami siekiant neteisėtai patekti į šios valstybės narės teritoriją, kai taip atvykstama iš valstybės narės, kuri yra KŠSĮ šalis, tačiau neatnaujinant atitinkamos vidaus sienos laikinos kontrolės pagal Reglamento Nr. 562/2006 23–26 straipsnius.

65 Į šį klausimą prašoma atsakyti tuo atveju, jeigu dėl pirmojo klausimo Teisingumo Teismas nuspręstų, kad *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatyti patikrinimai prieštarauja Reglamento Nr. 562/2006 20 ir 21 straipsniams.

66 Atsižvelgiant į tai, kaip buvo atsakyta į pirmąjį klausimą, konstatuotina, pirma, kad patikrinimai, numatyti *BpolG* 22 straipsnio 1a dalyje, kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo savo antrajame klausime, visų pirma pagrindinėje byloje nagrinėjamas patikrinimas, vykdomi ne „prie sienos“ ir ne ją kertant, o nacionalinėje teritorijoje.

67 Antra, reikia patikrinti, ar šioje nuostatoje numatytais patikrinimais siekiama to paties tikslo, kaip ir patikrinimais kertant sieną, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 562/2006. Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad nurodyta nuostata siekiama užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į Vokietijos Federacinės Respublikos teritoriją.

68 Iš šio sprendimo 51 punkto matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama nuostata siekiamas tikslas užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į Vokietijos teritoriją savaime nereiškia, kad pagal *BpolG* atliekami patikrinimai turi patikrinimams kertant sieną lygiavertį poveikį, uždraustą pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punktą. Tačiau, skirtingai nuo *BpolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytų patikrinimų, šio įstatymo 22 straipsnio 1a dalyje numatytų patikrinimų vienintelis tikslas – užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į Vokietijos teritoriją, o tai gali būti požymis, kad šie patikrinimai turi minėto 21 straipsnio a punkte uždraustą patikrinimams kertant sieną lygiavertį poveikį.

69 Trečia, dėl *BpolG* 22 straipsnio 1a dalies teritorinės taikymo srities pažymėtina, kad šioje nuostatoje nenumatyta jokios specialios taisyklės dėl teritorijos, kur gali būti atliekami joje nurodyti patikrinimai, todėl nedaroma skirtumo tarp tokių patikrinimų pasienio ruože ir likusioje nacionalinės teritorijos dalyje.

70 Ketvirta, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad *BpolG* 22 straipsnio 1a dalyje numatyti patikrinimai grindžiami aplinkybe, kad federalinė policija, remdamasi faktiniais duomenimis ar pasienio policijos patirtimi, gali įtarti, jog šioje nuostatoje minimais įrenginiais bus naudojamasi siekiant neteisėtai patekti, o pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punkto ii papunktį tai irgi yra požymis, kad minėta nuostata neturi patikrinimams kertant sieną lygiaverčio poveikio.

71 Penkta, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos nematyti, ar *BpolG* 22 straipsnio 1a dalyje numatyti patikrinimai atliekami akivaizdžiai skirtingai nuo sistemingų asmenų patikrinimų kertant Sąjungos išorės sienas, ir kiek.

72 Kaip priminta šio sprendimo 40 punkte, kuo daugiau yra galimą lygiavertį poveikį, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punktą, patvirtinančių požymių, tuo griežtesnius patikslinimus ir apribojimus valstybių narių vykdomam naudojimuisi policijos įgaliojimais pasienio ruože reikia numatyti ir tuo griežčiau jų laikytis. Nagrinėjamu atveju toks požymis išplaukia iš *BpolG* 22 straipsnio 1a dalyje numatytų patikrinimų tikslo, kuris nesiskiria nuo patikrinimų kertant sieną siekiamų tikslų, be kita ko, kiek šiais patikrinimais siekiama užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į Vokietijos teritoriją, o tai iš dalies atitinka Reglamento Nr. 562/2006 2 straipsnio 10 punkte pateiktą apibrėžtį, kurioje numatyta, kad patikrinimais kertant sieną siekiama užtikrinti, kad asmenims būtų leidžiama atvykti į valstybės narės teritoriją.

73 Šešta, šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris vienintelis turi jurisdikciją vertinti faktines bylos aplinkybes, turi patikrinti, ar Vokietijos teisės aktuose yra patikslinimų ir apribojimų, kurie patys būtų pakankamai tikslūs ir detalūs, skirtų apibrėžti *BpolG* 22 straipsnio 1a dalyje numatytų patikrinimų išsamumui, dažnumui ir atrankumui, kad būtų

užtikrinta, jog praktinis naudojimasis pagal Vokietijos teisę suteiktais policijos įgaliojimais nesukels patikrinimams kertant sieną lygiaverčio poveikio, pažeidžiant Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punktą.

74 Tik nustačius, kad Vokietijos teisės aktuose yra įtvirtintas toks reglamentavimas, būtų galima daryti išvadą, kad, viena vertus, minėti patikrinimai atliekami atrankiniu būdu, taigi ne sistemiškai, kaip antai patikrinimai kertant sieną, ir, kita vertus, jie yra policijos priemonės, taikomos remiantis vietoje atliktais patikrinimais, kaip reikalaujama pagal Reglamento Nr. 562/2006 21 straipsnio a punkto iii ir iv papunkčius.

75 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti: SESV 67 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 562/2006 20 ir 21 straipsniai turi būti aiškinami kaip nedraudžiantys nacionalinės teisės aktų, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, pagal kuriuos valstybės narės policijos pareigūnai įgaliojami traukiniuose ir šios valstybės narės geležinkelio įrenginiuose tikrinti kiekvieno asmens tapatybę ar sienos kirtimo dokumentus, taip pat šiuo tikslu trumpam sulaikyti ir apklausti kiekvieną asmenį, jeigu šie patikrinimai grindžiami svarbia informacija ar pasienio policijos patirtimi, su sąlyga, kad pagal nacionalinę teisę nustatyti šių patikrinimų patikslinimai ir apribojimai, lemiantys jų išsamumą, dažnumą ir atrankumą, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

76 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **SESV 67 straipsnio 2 dalis ir 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas), iš dalies pakeisto 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 610/2013, 20 ir 21 straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys nacionalinės teisės aktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, pagal kuriuos, siekiant užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į atitinkamos valstybės narės teritoriją ar buvimą joje arba užkirsti kelią konkretiems nusikaltimams, keliantiems pavojų sienų saugumui, valstybės narės policijos pareigūnai įgaliojami tos valstybės narės ir kitų valstybių, kurios yra 1990 m. birželio 19 d. Šengene (Liuksemburgas) pasirašytos Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo šalys, pasienio 30 km ruože nustatyti kiekvieno asmens tapatybę, neatsižvelgiant į jo elgesį ar ypatingų aplinkybių buvimą, nebent šiuose aktuose numatytas šių įgaliojimų reglamentavimas, būtinas siekiant užtikrinti, kad praktinis naudojimasis jais nesukeltų patikrinimams kertant sieną lygiaverčio poveikio, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.**

2. **SESV 67 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 562/2006, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 610/2013, 20 ir 21 straipsniai turi būti aiškinami kaip nedraudžiantys nacionalinės teisės aktų, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, pagal kuriuos valstybės narės policijos pareigūnai įgaliojami traukiniuose ir tos valstybės narės geležinkelio įrenginiuose tikrinti kiekvieno asmens tapatybę ar sienos kirtimo dokumentus, taip pat šiuo tikslu trumpam sulaikyti ir apklausti kiekvieną asmenį, jeigu šie patikrinimai grindžiami svarbia informacija**

ar pasienio policijos patirtimi, su sąlyga, kad pagal nacionalinę teisę nustatyti tų patikrinimų patikslinimai ir apribojimai, lemiantys jų išsamumą, dažnumą ir atrankumą, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Parašai.